ꝓtegit· liberat ⁊ paſcit ⁊c̄·

Pꝰ octauas paſche dn̄ica iubi
late· Sermo·xxxi·

Vos vero ↄtriſtabimini: ſ;
triſticia v̄ra vertet̄ in gau
dium· Joh·xvi· Nota q̄
q̄tuoꝛ ſunt ſtulticie ꝓpter quas
homo ſepe ↄtriſtatur Prima ē ho
minē in tali ſtatu viuere in quo
nō audet mori Vn̄ ait eccī· Mors
non tardat· O mors q̄ꝫ amara ē
memoria tua· Secunda ē provi
ſiſſima re vitam exponē Sicut na
both·iiii·Re· expoſuit vitam ſuā ⁊
pdidit ꝓ parua vinea· Nā rex vo
cauit eum ⁊ dixit· Da michi vine
neā· R̄ndit· Nolo· Tunc miſit fal
ſos teſtes ⁊ eum lapidare fecit· ⁊
ſic triſtabatur· Tercia ē inter bo
num ⁊ malū eligere malū ⁊ bonū
ſpnere· Sicut fecit moyſes cui rex
pharao poſuit coronam ſuper ca
put eius cū adhuc eſſet puer: ⁊
ꝓiecit coronā· Tūc accepit carbo
nem ignitū ⁊ aurū ⁊ prebuit pue
ro· ⁊ puer elegit carbonem ⁊ om
nes dixerūt· Stulticia ſua eſt·
Quarta ſtulticia ē: qn̄ homo ven
dit hereditatem paternam pro ci
pho pleno lentibꝰ· Jta fecit eſau
Vendidit em̄ primogenituram
fratri ſuo iacob pro vna ſcutella
plena lentibꝰ· vt patet geneſis·
Jta ſpūaliter qui nunq̄ꝫ cogitat
de morte: ſed ſp gaudet in vanita
tibꝫ: ſepe ex hoc triſtat̄· Item ho
mo ſepe gaudet̄ coronans ſe coro
na ſupbie ⁊ pdit coronam glorie
Itē homo ſepe vendit benedictio
nē celeſtis hereditatis ꝓ gaudio
vanitatis Sed xp̄us premonens
ſuos diſcipulos ne ipſi ſtulte in
hijs agerent: ſ; melius eēt eis hic
modicū triſtari: ⁊ pꝰ hanc vitam
eternaliter gaudere· Et ideo ait vt
ſupra· Vos vero ↄtriſtabimini ⁊
mundꝰ gaudebit: ſed triſticia ve
ſtra vertetur in gaudium: vt pa
tet in euangelio Euangelium.

Dixit iheſus diſcipulis ſuis ī ce
na· Modicū iam ⁊ non videbitis
me· ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me
q̄ꝛ iam vado ꝓ vobis in mortem: ⁊
iterum quando reſurgo: iterum
videbitis me· ⁊ in aſcenſione me
a quādo vado ad patrem· Dixerūt
ergo diſcipuli ad inuicem· Quid
hoc eſt· q̄ dicit nobis: modicum
⁊ non videbitis me· ⁊ iterum mo
dicum ⁊ videbitis me· quia vado
ad patrem· Dicebant ergo· Quid
ē q̄ dicit nobis modicum· Neſci
mus quid loquitur ⁊ non intelli
gimus· Cognouit autem iheſus
quia volebant eum interrogare:
⁊ dicit eis· De hoc queritis inter
vos: quia dixi vobis modicum ⁊
non videbitis me: ⁊ iterum modi
cum ⁊ videbitis me· Amen dico
vobis: quia plorabitis ⁊ flebitis
vos in hoc mundo ꝓpter perſecuti
ones mundi· Et mundani gaude
bunt: q̄ vos pſequentur· vos au
tē ↄtriſtabimini ꝓpter mortē meā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sed triſticia veſtra vertet̃ in gau
diũ. q2 videbitis meã gl'iam. Vñ
dicã vobis parabolam. Mulier cum
parit triſticiam habet q2 venit ho
ra ei9. De qua ait pater in gene.
ad euam. In dolore paries filios
tuos Cũ aũt pepererit puerũ iã non
meminit preſſure ꝓpter gaudiũ:
q2 natus ẽ ei puul9 in mundũ pl
cher ſm imaginẽ ei9 ⁊ creatoris.
Et vos igit̃ nunc triſticiã habetis
Iterũ aũt videbo vos: ⁊ gaudebit
cor vr̃m: ⁊ gaudiũ vr̃m nemo tol
let a vobis. q2 eternaliter mecum
gaudebitis. Nota q2 quatuor ge
nera hominũ triſtãtur ꝓpter q̃tu
or cauſas. Primi ſũt penitẽtes: q̃
triſtantur de peccatoꝝ ↄmiſſione
Sedi ſũt in mundo gaudẽtes: qui
triſtant̃ de gaudij amiſſiõe. Ter
cij ſũt fortunati. de fortune muta
tione. Quarti ſũt ypocrite qui tri
ſtant̃ de vultus exterminacõe.
Primo dico q2 penitẽtes triſtant̃
de peccati commiſſione ⁊ eſt bona
contriſtatio. Quando homo cogi
tat. Ecce tu deum offendiſti tuum
creatorem: ⁊ ꝓpter hoc triſtatur.
Vñ ait dauid poſtq̃ peccauit in
pſalmo. Quare triſtis es anima
mea: ⁊ quare ↄturbas me. Sperã
in domino quoniam adhuc confi
tebor illi vt michi peccata mea di
mittat. q2 miſerationes eius ſup
omnia opa eius. De iſta ↄtritio
ne aĩe penitentis legimus figurã
in antiquis libris iudeoꝝ: q2 erat
quedã pulcra puella cuidã ma

gno principi deſponſata ⁊ illa re
liquit ſuũ principẽ. ⁊ adheſit cui
dã malo tirãno ꝓpter qd' venit in
magnã triſticiã. Et tandẽ triſtis
cognouit q2 male fecit ⁊ miſit ad
principe; quem reliquit quatuor
anulos. In p̃mo fuit ſculptum. a
more langueo In ſecũdo. languo
re pereo. In tercio. pereundo ſpero.
In quarto. ſperando reuiuiſco. Et
cũ hoc quatuor litteãs. In prima
quẽ fugi diligo In ſcda. quẽ dile
xi fugio. In tercia. q2 fugi peniteo
In quarta. penitẽdo gaudeo Ad
ꝓpoſitũ. Iſta puella ẽ anima pec
catrix q̃ eſt pulcra dum ẽ ſine pec
cato. Vñ de ea dicit dñs in canti.
Tota pulchra es amica mea: et
macula nõ ẽ in te. Et iſte magn9
princeps cui ẽ deſponſata ẽ xp̃s:
qui ait p̃ſa. Deſpõſabo te m̃ in fide
videlicet in baptiſmo vbi renũci
at dyabolo. S; retinq̃t ſuũ princi
pem qñ pc̃m mortale ↄmittit. et
adheret dyabolo cuius voluntatẽ
facit. Sed deus immittit ei ſepe cõ
tritionẽ de pcc̃is Tunc p̃t dicẽ ad
xp̃m ſicͭ hẽtur ſupra ī anul' Amo
re langueo ex nimio deſiderio et
norũ. ⁊ languendo pereo ex formi
dine que feci. ſed ſperando reuiuiſ
co. q2 ſcio meũ creatorem ⁊ redem
ptorem ita miſericordẽ. q̃ ait p p
phetam ezech. Nolo mortẽ pecca
toris ſed vt mag̃ penitcat ⁊ viuat.
Item ezech. Peccator in quacun
q3 hora gemuerit peccatorum ſuo
rum amplius nunq̃ recordabor.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ ideo gaudeo. Et in littera ſcꝛip͛ſit.
Quem fugi mō diligo .i. dn̄m me
um iheſum xp̄um. ⁊ quem dilexi
videlicet dyabolum: modo fugio
ꝑ penitentiā. Et qđ fugi modo pe
nitEo: videlicet verba dei audiē ſe
pe fugi ⁊ penitendo modo gaudeo
Ideo talis triſticia ē bona: qꝛ hoī
nem in anima ſaluat. ⁊ in conſciē
tia letificat. Vnde bernardus Aīa
que triſtis ē ſup magnitudinem
peccati. ⁊ icurvata incedit ex timo
re dni: illi dn̄s dabit grām ⁊ letifi
cabit eā. ⁊ ſic triſticia vertetur in
gaudiū. ¶Secundo dico qꝛ de mū
do gaudentes triſtant̄ de gaudij
amiſſione. Vnde de illis dr̄ iob. xxj.
Gaudent ad ſonitū organi: ⁊ in
puncto ad infernum deſcēdunt. ⁊
ſic triſtātur. Ideo ait in alio capi
tulo ſapiens. Melius ē ire ad do
mū luctus: q̄ ad domū conuiuij: qꝛ
gaudiū dolore ſepe miſcet̄. Nā vi
demus in nālibus qꝛ ſepe p⁹ aurā
claraꝫ ⁊ ſplendorem ſolis ſequit̄
pluuia ⁊ tempeſtas. ⁊ p⁹ eſtatem
venit hyems De tali gaudio tpa
li qn̄ homo hoc ꝑdit triſtat̄. Legi
mus figurā in libro ione. ca. iiij.
qꝛ ionas ꝓpheta dn̄i multū feſſus
fuit ex labore itineris tpe eſtiuali
⁊ nullū habuit refrigeriū: ſed po
ſuit ſe iuxta viam vt requieſceret
⁊ obdormiuit. Et videbat̄ ſibi qꝛ
ſup eum creſceret arbor magna. ſ.
hedera q̄ creſcit ad muros. ⁊ ex il
lo habuit gaudiū in vmbra. Et
ſtatim venit vermis corrodens ar
borem ⁊ aruit. ⁊ folia ceciderunt. ⁊
vmbra ab eo receſſit ac preterijt
⁊ ſic euigilauit ꝓpheta ⁊ triſtis ni
mis erat. qꝛ nō habuit iteꝝ refri
geriū. Ita moraliter hō ambulat
in hoc mundo diuerſa loca hinc in
de. ⁊ gaudet in trāſitorijs iuxta vi
am vanitatis: ⁊ in gaudiū mūdi
tranſit ſicut vmbra vt ait iob. Si
cut vmbra pretereūt gaudia. Et
cuꝫ ſic requieſcit ſub vmbra leticie
gaudet. Sꝫ venit vermis corrodēs
arborem corꝑis ⁊ folia cadunt. qꝛ
omnes vires deficiunt. ⁊ tunc aīa
exiens de corpe ⁊ quaſi de ſomno
euigilans triſtat̄. qꝛ tunc non hꝫ
refrigerium a deo. Ideo ait ihere
mias trenorum capi. iiij. in perſo
na illorum dicens. Defecit gaudi
um cordis noſtri verſus ē in luctū
chorus noſter: et corona capitis
noſtri cecidit. ve nobis quia pec
cauimus. Et ſic patet qꝛ aliqui tri
ſtātur de gaudij trāſitorij amiſſi
one. ¶Tercio aliqui triſtant̄ vide
licet fortunati de fortune mutacō
ne. Nam fortuna multos exaltat
in hoc mundo. vnde ipſi gaudent
⁊ multos deijcit ac deponit vn̄ tri
ſtātur. Vnde ait poeta. Quē vult
exaltat: quem vult fortuna recal
cat. Huius legimus figuram in
libro Heſter. iiij. qꝛ aſſuerus rex
habuit quendam aduocatum:
qui vocabatur amā. ⁊ ille aman
fuit multum magnus et potens
et in gloria eleuatus: ⁊ alius bo
nus homo nomine mardocheus

fuit apud regem quem rex voluit
etiam apud ſe in gloria exaltare
Quod aman videns ex inuidia il
li mardocheo mortem apud regē
ꝓcurauit ⁊ in curia ſua patibulū
erexit: vt ipſū ibi ſuſpenderet. Qđ
percipiens mardocheus excuſauit
ſe apud regē ⁊ accuſauit aman.
Tūc rex miſit ꝑ amā ⁊ dixit. Quē
rex vult honorare: quid debet illi
fieri. At ille putabat ꝙ rex vellet
ipſū honorare ⁊ ideo ait Dn̄e quē
rex vult honorare: dꝫ poni in equo
regis. ⁊ indui veſtimentis regali
bus ⁊ duci p totam ciuitatē ⁊ cla
mare in oībus angulis platearꝫ
Sic dꝫ honorari quem rex vult ex
altare. Et tūc ait rex Hoc tu debes
facere mardocheo inimico tuo: et
oportebat ꝙ faceret illđ amā qđ
precepit ei rex. ⁊ ſic triſtis magis
fuit ꝙ ſic debuit inimicū ſuū in tā
to honore honorare ⁊ ipē pedeſter
currere ⁊ clamare. Et ſic fortuna a
man exaltauit ⁊ eiecit mardoche
um. ⁊ ſtatim exaltauit ecōuerſo
mardocheū ⁊ eiecit amā. Ita ſpi
ritualiter Fortuna mundi ē inſta
bilis ⁊ multos exaltat vnde gau
dent. ſꝫ cū eijcit eos in lutū ↄtume
lie magis triſtant̄. ⁊ ſic gaudiū
illorum cito mutat̄ in ↄtumeliaꝫ
⁊ triſticiam. Ideo ait ſalomon in
prouerbijs Spiritus triſtis exſic
cat oīa oſſa. Oſſa ſunt virtutes
anime que omnes deficiūt ꝓpter
amiſſionē fortune. ¶ Quarti ſunt
ypocrite: qui triſtant̄ de vultꝰ ex

terminacōne De quibus ait dn̄s
mathei. Nolite fieri ſicut ypocrite
triſtes. Extermināt em̄ facies ſu
as ⁊ habent facies macras ꝓpter
lucrum ⁊ laudem hominū. Quis
hominibus eſt ignota eorum tri
ſticia: tamen deo ē manifeſta eo
rum nequicia: ⁊ talis triſticia ē
doloſa. Vnde ait dn̄s Luce. Ve
vobis ypocritis qui ſimiles eſtis
ſepulchꝭ foris dealbatis intus ple
nis ſpurcicijs. Iſti aūt aſſimulā
tur parietibꝰ qui ſunt intus de lu
to. ⁊ exterius ſunt picti ⁊ dealba
ti. ita ꝙ apparent ꝙ ſint de lapidi
bus politis. cementum ē color ex
terius poſitum. ⁊ tegit quod ē in
terius: ſed qn̄ paries ꝑcutitur: et
domus deſtruit̄: tunc videbitur a
pte quid latebat interius. Huiꝰ
legimus figuram ezechiel. xxix.
Dixit dn̄s ad ezechielem. Vade in
templum dn̄i ad domum anterio
rem. ⁊ cū ibi eſſet ꝓpheta ait dn̄s
Vides tu parietem iſtū. Respon
dit. Video dn̄e. Et ait. Perfodi do
mū ⁊ parietem. Et fodit foramen
magnum per parietem. Et dixit.
Vide. Et vidit ꝓpheta abhomina
tiones peſſimas pictas ad parie
tem in circuitu quas homines oc
culte ſolent facere Et ait dn̄s Iſta
aūt manifeſta erūt tempore mor
tis ⁊ in iudicio q̄ mō occulta ſunt
in mūdo Ita ſpiritualiter. per pa
rietem que occultatur in domo no
ta ypocritam qui apparet homini
bus bonus. ⁊ q̄ſi ſemꝑ ſit triſtis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pro deſiderio eternorum: cum ta
men hoc facit ꝑ lucro mundano
rum Sed cū venerit mors ⁊ pcutit
illū ⁊ pfodit parietes dom⁹ ꝯſciē
tie que ſūt latera corporis de luto
peſſimo. Sed foris dealbati per ſi
mulacōem ſanctitatis ⁊ virtutis.
Vñ ait petrus ad ſymonē magū
⁊ dicit. Percutiet te dñs pies de
albatus. ⁊ tūc ſtatim tpe mortis
in die iudicij apparent abhoīatio
nes .i. mala opa ⁊ male cogitacō
nes que latebant ab intra Vnde
petrus rauenenſis doctor in quo
dam ſermone ait. Ypocriſis ē ſb
tile malum. ſecretum virus. tinea
ſanctitatis. Triſtantur coram ho
minibus pro terreno lucro. Jdeo
triſtabuntur coram deo. angelis
⁊ electis ꝓ eterno damno. Ergo ꝗ
ad thema Vos vero triſtabimini
ſed triſticia vr̄a vertetur in gaudi
um. Mulier cum parit triſticiam
habet.

Dñica tercia p⁹ paſcha.

Sermo. xxxij.

Q Vm venerit: ille arguet
mundum. Jo. vi. Nota
ꝙ qui vult aliū arguere:
dꝫ quatuor ꝯſiderare. Primo ꝙ il
le quē vult arguē ſit arguendus
Vnde aug⁹. Si me arguis ⁊ non
ſum culpabilis: teipſum ledis.
Sed ꝙ qui vult arguere non ſit
redarguendus. Vnde ait boeti⁹.

Pudor ē doctori diſcipulum argu
ere quando culpa redarguit ipſū
Vnde ait poeta Tunc alios culpa
cū tu fueris ſine culpa Tercio de
bet ꝯſiderare tempus. Nam qñdo
aliquis vellet aliū arguere corā
omni populo ⁊ ipſum ꝯfundere
non eſſet bona redargutio. Jdeo
ait dominus. Si peccauerit frater
tuus in te: corripē eum inter te et
ipſū ſolum Si audierit te lucrat⁹
es eum. ſi te nō audierit ꝙ dimit
tat adhibe duos vel tres. ⁊ ſi ad
huc non audierit: ſit tibi quaſi
ethnicus ⁊ pagan⁹ Quarto debꝫ
ꝯſiderare mores pſone: quē vult
arguē. Nā multi ſūt qñ arguunt
peiores efficiunt. Sic alexāder rex
multos occidit ꝗ ipſū arguebāt
Tandē ꝗdā phs ipſū multū ſbti
lit arguebat. vñ bonos mores ab
eo capiebat Jtē pꝫ de nerone ipa
tore ꝗ ſuū doctorē ſenecā occidit:
eo ꝙ ipſum de malicia ſua argue
bat. Sꝫ xp̄s bñ poterat arguē. ⁊
bñ pt̄ arguē in iudicio. ꝙ fuit ⁊
ē ſine redargucōe. Vñ ait petrus
Qui pctm̄ nō fecit: nec ē inuentus
dolus ⁊c. Jtē bñ pt̄ arguē ꝙ pctōr
arguend⁹ ē in multis. Jtē ipē bñ
ꝯſiderat tps qñ dꝫ arguē. Jpē mi
tis h pcit qs in die iudicij acriter
arguet. Jtē ipſe ſubtilit̄ arguit.
Nā aliqs ꝑ infirmitatē vt emēde
tur. aliquos per aduerſitatem vt
ipſū cognoſcant. aliquos ꝑ irā di
ſtricti iudicij ⁊ rigoris. Jdeo ait
dauid poſtꝙ peccauit. Domine

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf